

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 25

25 *Ca apa proaspătă pentru un om obosit,
așa este o veste bună
venită dintr-o țară depărtată. –*

26 *Ca o fântână tulbure
și ca un izvor stricat,
așa este cel neprihănit care se clatină
înaintea celui rău. –*

27 *Nu este bine să mănânci multă miere :
tot așa, nu este o cinste
să alergi după slava ta însuși. –*

28 *Omul care nu este stăpân pe sine
este ca o cetate surpată și fără ziduri.*

CAPITOLUL 26

1 *Cum nu se potrivesc zăpada vara și
ploaia în timpul secerișului,
așa nu se potrivește slava
pentru un nebun.*

2 *Cum sare vrabia încoace și încolo și
cum zboară rândunica,
așa nu nimerește blestemul neîntemeiat. –*

3 *Biciul este pentru cal, frâul pentru
măgar, și nuiaua
pentru spinarea nebulilor.*

4 *Nu răspunde nebunului
după nebunia lui,
ca să nu semeni și tu cu el. –*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

5 *Răspunde însă nebunului după nebunia
lui, ca să nu se creadă înțelept. –*

6 *Cel ce trimite o solie printr-un nebun
își taie singur picioarele
și bea nedreptatea.*

7 *Cum sunt picioarele ologului,
așa este și o vorbă înțeleaptă
în gura unor nebuni. –*

8 *Cum ai pune o piatră în praștie,
așa este când dai mărire unui nebun. –*

9 *Ca un spin care vine
în mâna unui om beat,
așa este o vorbă înțeleaptă
în gura nebulilor. –*

10 *Ca un arcaș care rănește
pe toată lumea,
așa este cel ce tocmește
pe nebuni
și pe întâii veniți. –*

11 *Cum se întoarce câinele la ce a vărsat,
așa se întoarce nebunul la nebunia lui. –*

12 *Dacă vezi un om care se crede înțelept,
poți să ai mai multă nădejde pentru un
nebun decât pentru el. –*

13 *Leneșul zice : „Afară este un leu,
pe ulițe este un leu !”*

14 *Cum se învârtește ușa pe țâțânile ei,
așa se învârtește leneșul în patul lui.*

15 *Leneșul își vără mâna în blid,
și-i vine greu s-o ducă iarăși la gură. –*
[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 460 I 1 SEPTEMBRIE 2024

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane: Complicație
- Mică Enciclopedie onomastică.
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliiei. Proverbele

„Așa a chemat pe Domnul Dumnezeu
lui și a zis : „Doamne, numai Tu poți
veni în ajutor celui slab ca și celui tare :
vino în ajutorul nostru, Doamne
Dumnezeul nostru ! Căci pe Tine ne
sprijinim ...!” [II Cronici 14 : 11]

Editorial. Răzbunarea sângelui (I)

„(v-ați apropiat) de Isus, Mijlocitorul unui nou testament (legământ) și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.” (Evrei 12 : 24)

Atât printre arabi, cât și printre locuitorii insulei Corsica stăpânește din vremuri străvechi răzbunarea unui omor.

Dacă în aceste popoare cu sânge fierbinte, pătimase, s-a petrecut o crimă din răzbunare sau din gelozie, atunci nu este anunțat tribunalul, ci pentru tatăl, fiul sau fratele ucis intervine ca răzbuțător al sângelui, ruda bărbătească cea mai apropiată.

El se consideră chemat să-l ucidă pe acela care a vărsat sângele familiei lui. Atunci, adesea se leagă de un omor un șir întreg de acte sângeroase de răzbunare.

Au fost nimicite deja, în decurs de câteva zeci de ani, întregi familii arabe prin fapte de răzbunare succesive reciproce, din ambele părți.

În Corsica nu se întâmplă rar ca instanța să respecte concepția populară adânc înrădăcinată a răzbuțării sângelui, să-l achite pe ucigaș dacă el invocă aceasta, că și-a îndeplinit datoria ca răzbuțător al sângelui.

În februarie 1892, în orașul Bastia a fost achitat un ucigaș de 15 ani, care l-a urmărit ca răzbuțător al sângelui pe ucigașul tatălui său.

Victima i-a scăpat și atunci i-a împușcat tatăl, pentru că după părerea lui, din acea familie trebuia să curgă sânge.

Ce eroare sumbră ! Într-adevăr, Dumnezeu poruncește autorității : „Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om.” (Geneza 9 : 6)

Dar tuturor celor care întrebă de sfânta lui voie, Dumnezeu le poruncește : „Nu vă răzbuțați singuri ; că lăsați să se răzbuțe mânia lui Dumnezeu ; căci este scris : „Răzbuțarea este a Mea ; Eu voi răsplăti” zice Domnul.” (Romani 12 : 19)

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Când a fost ucis primul om pe acest pământ, Abel, sângele lui a strigat după răzbuinare. Dumnezeu i-a spus ucigașului Cain : „*Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.*”

Dar când Isus, Fiul lui Dumnezeu murea pe cruce, sângele Lui a vorbit mai bine decât sângele lui Abel. Sângele Lui a strigat după îndurare pentru toți cei care, crezând, caută har în acest sânge.

În vechiul legământ, Dumnezeu și-a însoțit porunca sfântă : „*Să nu ucizi*” cu cuvântul sever : „*Cine va da unui om o lovitură de moarte, să fie pedepsit cu moartea !*” (Levitic 24 : 17)

Răzbuătorul omorului trebuia, după ce bătrânii au dat sentința judecătorească, să-l caute în grabă pe cel ce a dat lovitura de moarte, pentru a-l omorî. Dar îndurarea lui Dumnezeu a pregătit în har o salvare pentru aceia care au comis o lovitură de moarte nu din ură, nu cu intenție. Pentru aceștia existau șase cetăți de scăpare.

De îndată ce vinovatul a trecut dincolo de granița cetății de scăpare, el era răpit puterii răzbuătorului sângelui.

El trebuia să rămână acolo până la moartea marelui preot. De îndată ce venea vestea că a murit marele preot, ucigașul era curățat pentru totdeauna de orice vină.

El, care înainte trebuia să se grăbească spre cetatea de scăpare, iute la picior ca o sălbăticiune hăituită, pentru a scăpa de răzbuătorul sângelui, acum putea, prin moartea marelui preot eliberat de vină și pedeapsă, să plece acasă cu conștiința liniștită și în deplină siguranță ...

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* : IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE COMPLICAȚIE

- Când se aprinde o așchie mică, te poți aștepta ca de la ea să ardă o lume. ATTAR
 - Dai aur, cumperi dureri de cap.
 - Nu dumica pâinea ta în ciorba altuia.
- Proverbe [Din Cugetări persane, Albatros, București, 1983]*

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ | Regina

- Prenume feminin la modă astăzi aproape la toate popoarele europene, **Regina** (răspândit mai ales în Transilvania sub forma **Reghina**) reproduce numele pers. lat. **Regina** ... se încadrează în seria numelor proprii romane care au la bază subst. *rex, regis* (îl vom aminti doar pe **Regulus**, devenit celebru prin unul dintre purtătorii săi, consulul Marcus Atilius Regulus, sec 3 î.e.n. ; făcut prizonier de cartaginezi în primul război punic și trimis la Roma pentru a convinge senatul să accepte pacea, acesta pledează pentru continuarea războiului, fapt care face ca, după întoarcerea în captivitate, să fie torturat și ucis) ... În germană însă este posibil că numele latinesc să fie confundat cu hipoc. **Regin(e)**, de la numeroasele compuse vechi germanice de sus cu *regin-* „puternic” ... [*Mică enciclopedie onomastică, de C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975*]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Nulla regula sine exceptione** („Nici o regulă fără excepție”) - Expresia vine din dreptul roman, unde excepția era un mijloc de apărare. Reclamantul formulează o pretenție. Aceasta este regula. Pârâtul invocă un fapt accesoriu, prin care neagă pretenția reclamantului, aceasta e excepția. Deci orice regulă cu excepțiile ei. De unde, mai târziu, a rezultat și versiunea : **Excepțiile confirmă regula**. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 9

MISIONARIII MORAVIENI

Totuși, sunt minunate planurile Domnului și căile cum își face lucrarea !

Aceasta o putem constata și la începutul secolului al XVIII-lea, în mijlocul unor biserici apostate, care aveau Evanghelia doar în altar, iar în viață era păgânism, Dumnezeu a găsit cu cale să formeze, din adunături de la mai multe grupări religioase, o biserică misionară, din care au plecat misionari în multe părți ale pământului, cu mult timp înainte de a se forma societăți misionare.

Despre contele Zinzendorf am scris în primul volum din „*Lumini peste veacuri*”.

De el s-a slujit Dumnezeu să pună în mișcare, prin Duhul Sfânt, pe mulți să-și părăsească țara și să plece cu Evanghelia la alte popoare. Un biograf spunea despre Zinzendorf : „*Puțini biruitori au fost în secolul al XVIII-lea, și cu siguranță nici unul ca el*”.

Henry C. Sheldon, în volumul 3 din opul citat, pagina 594, spune că contele Zinzendorf, deși era fiu de ministru, tânăr cu avere, cu o aleasă pregătire și cu o înaltă slujbă, ajungând consilier juridic al regelui Saxoniei la Dresda, el le-a nesocotit pe toate acestea și s-a dedicat slujirii Evangheliei.

Papa și autoritățile făceau o adevărată vânatoare după toți cei ce îndrăzneau să creadă Evanghelia altfel decât ei. Deci era o vreme critică, de grele persecuții.

Încă pe vremea studiilor universitare la Halle, Zinzendorf fusese influențat mult de pietismul german prin profesorii Spener și Franke.

El se predase Domnului și era un bun credincios.

Aceasta l-a făcut să acorde pe moșiile sale de la Berthelsdorf, Lusatia, azil refugiaților religioși.

Toți cei urmăriți de catolici, aici au găsit un loc de refugiu. Aceasta era în anul 1722. Refugiații au clădit un orașel pe care l-au numit Herrnhut.

Din pricină că refugiații erau de confesiuni diferite : husiți, lutherani, bapțiști, reformați, la început au avut multe neînțelegeri, frământări.

Schäffer a scris despre această perioadă :

„*E ca și cum diavolul a răsturnat totul cu susul în jos*”.

Zinzendorf s-a rugat mult și i-a pus și pe ei la post și rugăciune.

Pe data de 16 iulie 1727, inima contelui a fost copleșită de durere pentru starea adunării. Ingenuncheat a vărsat râu de lacrimi în mijlocul lor.

Această rugăciune a avut un efect extraordinar ... [*Cont. în numărul viitor*]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”